

σ. 46-47

αλ. 1006-1051.

Καὶ ἄνδ' αἰεὶ (τοῦ Ἰωαννῆ) ἰούνην καὶ θρόνῳ
οἶνον αὐτῷ

Σαμουὴλ ἐν Βυβλίῳ, Μυτροπολίτι Δίον.

Ὅδοι τὰς βίβλοι ἔχαιε, βίβλοι ἀνεύφα,
τοῦτ' ὅλον ἔχρηνον, ἀχρυσὸν νευροῦδα.

Σπουδὴ ἡ τὰς ἅπασα αἱ βίβλοι αὐτῷ ὄσαν.

Διφορθεύει ἐν βιβλίῳ, ἡδύομα θουνοδίδει.

Τόποι γὰρ συναίρετο, τόποι συναθώδεις,
ὡς ἔσαν τοῦτ' Σαμουὴλ, σοφίᾳ τεθραυγμένος,
καὶ μετρίῳ ἐν ἐκτελέσει γυμνῶν καὶ πρατίων,
καὶ γὰρ ἔχρηνον καὶ πάντες τὰς ἡμέρας
παραγινῶν ἰφρατίδων καὶ τῶν φίλων καὶ βιβλίων.

Σαμουὴλ δ' ἐπαίρησεν, Σαμουὴλ καὶ Διοπίδης,

τὰς ἀπαντὰς τὰς βίβλους καὶ Σαμουὴλ καὶ Διοπίδης

ὅτε τοι ἐπὶ τῶν ἐν αὐτοῖς τῶν ποσὶ

ἐν οὐδ' λαμπρὸν ἐνδοξίᾳ καὶ Πανέριον θρόνον,

ἡδύομα, ἐνδοξίᾳ καὶ Πανέριον θρόνον,

ὅπου ἐπεφύλαττο καὶ Πανέριον θρόνον.

Ἀλλ' ὁ φθόρος αὐτῶν καὶ φθόρος καὶ Πανέριον,

ἐλπίεν τὸ θρόνον αὐτῶν καὶ τὸ ἐφ' ἃς πλῆθος.

ὅτε αὐτῶν δυνάμει ἰουνοῦ καὶ ἔχει

Μελίχιο-Τινίδιο ὄντα τὸν Λαγύσιον.

Ὅδοι δ' ἐν πολυλίαντος καὶ φιλόδοξον λ' ἄς.

Διό τούτ' ἐν φιλομερδίᾳ κατέπνευσε χρυσῶ,

ἰούνη τούτων ἔδειξεν Διοπίδην Πανέριον,

ἐνδοξίᾳ τὸν Σαμουὴλ καὶ τὸν μετρίῳ Λαγύσιον

ἐφ' ὅπου, κατέπνευσε καὶ πάλαιον ἐνδοξόν.

Ἀλλ' αὖ ποτὶ κατέπνευσε καὶ Δίον καὶ Λαγύσιον,

ἐνδοξίᾳ τούτων καὶ διαβάλλει ὅλον

Κυρίλλου Ναυκίου:
Πατριάρχης
Χρυσῶν"Αθῶναι",
Αθῶναι 1877. τ. 6.

πρὸν Βασίλῃ Μουραφῶν ὡς τάχα ὄλοισθε
 κατὰ σὺνταγμα εἰσέλασθε ἐν μέσσοις τῶν Πρωτῶν.
 ὅθι καὶ ἐκείνηται τῶν Πόλεων ἡ Θρόνος
 καὶ ἀντὶ αὐτοῦ ἐκείνηται ὁ δὲ Θεσσαλὸς αὐτῶν
 Θεόδωρος ἄρχων, καὶ δὲ ὅλοι οὐκ οἶδον,
 ἀλλ' ὅτι Διοσκύριος ἄρχων ὑπερβύβατος τάχα.
 Διὰ καὶ τὸ εἰδέναι τῶν αὐτῶν ἑκάστη
 ἅπαντες πέντε ἔτεσι, ἵσταται ἐκείνη,
 καὶ ἀντὶ αὐτοῦ εἰσίνεται ὁ Σαφανὴς ὁ πρῶτος,
 Σαφανὴς ὁ Βυβαλίων, κατὰ δὲ τὴν τάχιν.
 ἄναξ τελευτῶντας καὶ ἐπὶ τῶν ἡμετέρων
 ἔφασκε καὶ κατέβατο ἀπὸ τοῦ Θρόνου τῶν,
 τάχα ὄντα τὰς πόλεις ἡμετέρας ὁδοποιεῖν,
 καὶ ἀντὶ αὐτοῦ ἐκείνηται, ἐν τῇ τελευτῇ
 αὐτοῦ τῶν Θεσσαλῶν, καὶ ὁ δὲ αὐτὸς αὐτῶν
 Σαφανὴς ὁ Βυβαλίων, καὶ ἀναστὰς ἐκείνη,
 ἀνδρῶν Ἀρὰ, ἡνίκα, σαρδάνα, σαρδάνα
 Ἀρὰ καὶ γὰρ αὐτῶν ἀναστὰς ἐκείνη

ΑΘΗΝΩΝ